

De grote schattenjacht

*De bemanning was compleet. Tenminste.. volgens Bear. Hij keek trots rond vanaf zijn plek in de **Wasmand Express** .*

“Luister goed , piraten!” riep Bear met zijn houten lepel omhoog. “. De kaart van Opa Coala-Bear leidt ons naar een schat. En vandaag begint onze zoektocht !”

Hij spreidde de oude, verkreukelde lap op de vloer. De lijnen waren vaag , maar Bear wees er met overtuiging op.

“Hier begint de route.. bij de koelkast. Van daaruit moeten we drie stappen naar het noorden, twee naar het oosten en eh..” Hij boog zijn hoofd dichterbij. “.. springen als een

kikker.”

“Springen als een kikker? Staat dat er echt?”, vroeg Oliver.

*“ **ARRR** ! De kaart liegt nooit! Vooruit, bemanning!”*

En dus begon de tocht. We liepen drie stappen naar het noorden (richting de keukenkast). Toen twee stappen naar het oosten(richting de deur).

“En nu..Bear hurkte laag bij de grond. “.. springen als een kikker!”

Hij sprong, armen en benen wijd, en maakte een luid
RIBBIT !

“Serieus?” Zuchtte Oliver.

“Doe mee! Het is een proef!” commandeerde Bear.

*Na een paar belachelijke sprongen kwamen we bij de trap.
Op de kaart stond een groot zwart kruis , precies
bovenaan .*

*“Daar is het,” fluisterde Bear. “ De schat wacht
daarboven .”*

Maar de trap leek ineens veel hoger dan normaal. Voor Bear, met zijn kleine pootjes, leek het eerder een berg.

Bear zuchtte diep, zette één voet op de eerste trede.. en gleed meteen terug naar beneden.

“Dit is een uitdaging voor echte piraten,” bromde hij, terwijl hij het stof uit zijn vacht klopte. “ We moeten samenwerken.”

Samen hielp de bemanning hem stap voor stap omhoog. Bovenaan stond een kastdeur half open. Er schemerde iets glinsterends binnen.

Bear sperde zijn oog wijd open. “ Dat moet het zijn! Opa’s schat!”

Hij klom op een kruk, stak zijn poot naar binnen en trok met veel gekreun een zware trommel naar buiten.

*De trommel landde met een **BOEM** op de grond. Bear trilde van spanning. Hij keek naar Oliver, toen naar zijn denkbeeldige bemanning.*

*“Dit is het moment, piraten. Zijn jullie er klaar voor?”
Hij tilde de deksel langzaam op.*

Binnenin lag..

*Een berg elastiekjes. Paperclips. En in de hoek.. een half
vergaan koekje.*

“Dit is geen schat,” zei Oliver teleurgesteld

.

*Bear’s ogen glinsterden. “Dit is de schat! Opa wist wat
waardevol was: dingen die je altijd nodig hebt. En..
koekjes natuurlijk.”*

*Bear stak het halve koekje triomfantelijk in de lucht.
ARRR ! De eerste overwinning van onze grote
schattenjacht!”*

*Hij stopte het in zijn mond en mompelde met volle
wangen: “Op naar het volgende avontuur.*

